

## స్వాలఫుభవ వెలికితీత:

మనస్సు,మానవ యంత్రాంగం రెండును స్వాలకథల యందు నిర్మితము కాబడిన తరువాత తెరంఘు పాత్రపోషణలు మొదలగును.పాత్రపోషణ అనగా తేటి జీవానికి తేటి జీవముతో లింకులు కూర్చడం. అని ఎలాననగా నాభి మధ్యమ భాగంలో తీగల అలవరికలను ఏర్పరచి బాల్య జీవము మొదలు తల్లికి విడ్డకు,సోదరి సోదరులకు,ఆ తదుపరి యుక్త నిర్వహణలో ప్రైవ్ పురుష జీవులకు భార్యగా భర్తగా వాళ్ళ జీవ నిర్వహణల నుంచి ఇరువురి జీవితాలను పంచుకోవడంలో వాళ్ళ జీవిత అనుభవంలో నుంచి పిండోత్సుత్తి క్రమములో మరి యొక్క శిషువు గతస్థితి యొక్క బుణబారాలను బట్టి నాభి తీగలకు లింకులు వేయుట యందు మనస్సులో ఒకరికొకరు గుర్తు వచ్చి తెరంఘు పాత్రపోషణ జరుగును. ఈ పాత్ర అన్నది ఎలా ఏర్పడెను అనగా ఇది మొదట స్వాలతొడుగుయే ఆ తదుపరి ప్రధమ నాడిలోని కణకదలిక సారాంసయుత తీగలో తల్లి జీవప్రమాణికము కదులుట యందు కాలము కాలగర్భంలో ఒక్కిక్క కోణపు లోతు వివరణలో పాత్ర నిర్మితమగుతు పోవును.ఆ విధంగా చూస్తే ఒక ప్రైగా తల్లి తండ్రి యొదుట కూతురిగా,ఆ తదుపరి సోదరిగా,ఆ తదుపరి భార్యగా,తల్లిగా,అత్తగా,పిన్నిగా,పెద్దమ్మగా అవ్యగా,జేజిగా ఒక ప్రై నడకలో ఇన్ని పాత్రపోషణలు వయస్సు ప్రామాణికము తగ్గట్టగా కాలగర్భంలో పాత్ర కదిలే దాని బట్టి పైకి మానవ నడవడిక తొడుగు కదులును.అలా తొడుగు కదలగా కదలగా జీవ ప్రమాణిక నడకలో ముఖస్తుతులు,ఆ తదుపరి పాత్రపోషణకు తగ్గట్టగా తల్లి పాత్రపోషణ అయినవ్వైతే తల్లి ముఖహావము,హాహంగిమలు ఏర్పడును.కావున తెరంఘు ప్రదర్శన అంతయు గతస్థితి యొక్క బుణబారములను బట్టి నాభి నిర్వహణ యొక్క తీగల అల్లికలలో తెరంఘు పాత్రపోషణ జరుగు చున్నది.అందుచేత బుణబారం ఉన్నంత సమయమేనని నాభి నిర్వహణ లింకు నుండి వాళ్ళ మన మనస్సులో గుర్తుకు వస్తారు.బుణబారములు తీరబడగానే నాభి నిర్వహణలో లింకులు తీరబడుతాయి. కాబట్టి ఎవ్వరికి ఎవ్వరు గుర్తుండము.ఆ విధంగా చూస్తే పుట్టుట గిట్టుట యందు ఎవ్వరికి ఎవరం ఏమవుతామో తెలియలేదు.అలా మనలోని జీవప్రమాణికమునకు అనుభవం రావాలంటే తేటి జీవస్థితి యొక్క నడకలతో తెరంఘు పాత్రపోషణ చేయవలసిందే.ఆరకంగా చూస్తే ఒక బొమ్మ మరియుక బొమ్మ అనుభవానికి తేడ్చుడుతాయి.